

Národní dožínky 1945

V srpnu 1945 konaly se celonárodní dožínky. Pořadatelem prvních poválečných dožínků byly podle nařízení vlády místní národní výbory. Už samotná příprava dožínků byla velkou událostí. Ovzduší nedávno nabyté svobody se projevilo i tady. Každá organizace se chtěla představit účastí v průvodu, popřípadě i alegorickým vozem. Příprava alegorických vozů se odbyvala v „panském dvoře“ vedle zámku. V den dožínků 26. srpna byla dopoledne v katolickém kostele děkovaná bohoslužba za sklizenou úrodu a odpoledne ve 14 hodin se seřadil průvod u „panského dvora“.

V čele průvodu šly krojované dívky, které nesly tradiční dožínkový věnec, následované dalšími krojovanými příslušníky rožďalovických spolků a organizací. Československou státní vlajku vezli jezdci na koních. Mezi alegorickými vozy nechyběl ani „mládežnický“ alegorický vůz, kočirovaný Jarkou Tarabou, či vůz „koncentrační tábor“ připomínající nedávnou minulost. Zemědělskou techniku zastupoval v tehdejší době její vrchol „samovázací žací stroj“. V průvodu jel také pásový traktor, který nahrazoval zastaralé „voračky“.

Průvod prošel ulicemi Rožďalovic až na fotbalové hřiště „V hlináku“, kde se konala dožínková slavnost. Za účasti značného počtu diváků z řad místních občanů a „přespolních“, předvedli příslušníci spolků svá vystoupení. Slavnostní náladu doplňovala i rožďalovická hudba pod taktovkou kapelníka Josefa Chromovského. Žákyně a dorostenky Sokola zatančily „Českou besedu“ a vrcholným číslem programu bylo taneční vystoupení sólistky baletu Státního divadla v Brně Věry Novotné. Dožínková slavnost byla zakončena taneční zábavou.

Velice dobře se pamatuji na tu slávu. Bylo mi tehdy sedm let a pochodoval jsem v průvodu jako žák Sokola.

Dodnes je pro mě záhadou, kde všude byly asi poschovávány stejno-kroje Sokolů, Junáků a dalších spolků, které v průvodu pochodovaly. Jejich majitelé je celou válku s velkou úctou a pečlivostí ukrývali, aby je mohli ve vhodnou chvíli na sebe obléknout. A ta chvíle přišla právě teď.

Rudolf Valeš

